

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/4/2015
Identifikačné číslo spisu:	5013200037
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5013200037.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: B. U., bytom X., právne zastúpená JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom Hviezdoslavovo námestie 201, 029 01 Námestovo, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 011 32 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co-7/2012-Ha zo 17. augusta 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z č. k. 21S/9/2013-63 z 22. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/9/2013-63 z 22. októbra 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. Co-7/2012-Ha zo 17. augusta 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala preskúmania rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného - Katastrálneho úradu v Žiline č. Co-7/2012/Ha zo 17. augusta 2012, ktorým zrušil rozhodnutie Správy katastra Námestovo č. 275/2011/3/KR/C501/12 z 1. júna 2012 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného poukázal na to, že námietka podľa ust. § 7 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“) bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 30 dní v zmysle § 7 ods. 2 písm. a), nakoľko výpis z ROEP bol žalobkyni doručený ešte v roku 2010. Z tohto dôvodu na túto námietku nemala komisia prihliadnuť v zmysle § 7 ods. 4 a teda ju ani nemala predkladať správe katastra na rozhodnutie. Namiesto toho mala žalobkyňu listom informovať, že jej námietku nemožno prejednať, pretože bola podaná po lehote.

Krajský súd v Žiline sa s rozhodnutím žalovaného nestotožnil a považoval ho za predčasné. Z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobkyňa podala návrh označený ako návrh v konaní ROEP z 15. marca 2011, pričom v návrhu je uvedené, že návrh podáva podľa § 12 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 180/1995 Z.z. a žiada, aby správny orgán rozhodol, že je vlastníčkou nehnuteľnosti uvedenej v komasačnom hárku 0156 v podiele 175/424 po A. O. a v podiele 174/424 po A. O. na základe dedičského rozhodnutia D 89/81. Ďalej poukázala aj na to, že podľa § 12 ods. 2 má na uvedenom právny záujem. Tento návrh odôvodnila tým, že nehnuteľnosti v komasačnom hárku 0156 nadobudla rozhodnutím o dedičstve D 89/81, pričom nehnuteľnosti aj zároveň špecifikovala. Uvedený návrh je označený ceruzkou pod č. 275/2011/3. Krajský súd poukázal na nezrovnalosť v dátume, kedy Správa katastra Námestovo, čo sa týka výrokovej časti rozhodovala o návrhu žalobkyne zo 14. marca 2011, čo ale nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia, nakoľko sa zrejme jedná o chybu v písaní.

Prvostupňový súd uviedol, že v žalobe žalobkyňa namietala, že výpis z ROEP Oravská Jasenica z 3. augusta 2010 jej nebol doručený, resp. tento prevzala jej dcéra. Žalobkyňa poukazovala na to, že výpis z ROEP jej bol doručený 14. februára 2011, ktorým dňom bol aj datovaný a ktorý zároveň súdu vo fotokópii predložila. V administratívnom spise žalovaného sa nachádza len fotokópia doručanky (doporučene) odosielateľa - Katastrálny úrad v Žiline, Správa katastra Námestovo s adresátom B. U., X., pričom je na nej uvedený dátum prevzatia písomnosti dňa 11. októbra 2010 s podpisom a číslom občianskeho preukazu. Ďalej krajský súd uviedol, že z doručanky nie je zjavné, konkrétne aká listina bola predmetom doručovania žalobkyni, pričom písomnosť nebola doručovaná do vlastných rúk. S poukazom na uvedenú doručku žalovaný tvrdil, že výpis z ROEP bol žalobkyni doručený dňa 11. októbra 2010, resp. vo vyjadrení k žalobe tvrdil, že ak nebol výpis z ROEP žalobkyni riadne doručený nemala právo podať námietku v zmysle § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 180/1995 Z.z.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že v administratívnom spise žalovaného sa nenachádza vyjadrenie komisie ROEP, na ktoré odkazuje odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, teda stanovisko komisie, ktoré je potrebné na rozhodnutie s poukazom na § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. Správne orgány v súlade s § 32 ods. 1 správneho poriadku musia vo veci zistiť dostatočne a úplne skutkový stav veci. Nesporné vo veci je, že žalobkyňa podala návrh komisii ROEP podaním z 15. marca 2011 s poukazom na § 12 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 180/1995 Z.z. a zároveň nesporné je aj to, že správny orgán rozhodol a riešil tento návrh s poukazom na § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. Žalobkyňa v odvolaní proti rozhodnutiu namietala porušenie § 19 ods. 3 správneho poriadku a súd zároveň poukázal aj na čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi a orgánmi verejnej správy od začiatku konania a za podmienok stanovených zákonom. Podľa ust. § 19 ods. 3 správneho poriadku sú správne orgány povinné poskytovať pomoc a poučenia fyzickým osobám a právnickým osobám, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa názoru súdu rozhodnutie žalovaného pre žalobkyňu bolo predovšetkým rozhodnutím prekvapivým. Uviedol, že aj na žalovaný správny orgán a jeho postup a konanie sa vzťahujú ustanovenia správneho poriadku, teda aj § 19 ods. 3 správneho poriadku, resp. ak v danom prípade žalovaný rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z dôvodu, že námietky žalobkyne proti výpisu z ROEP boli podané po zákonom stanovenej lehote, žalovaný mal využiť inštitúty správneho poriadku s poukazom na § 33 ods. 1 a 2 správneho poriadku. Žalobkyňa tieto skutočnosti namietala v podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Krajský súd poukázal na to, že nie je ďalšou inštanciou v rámci konania podľa zákona č. 180/1995 Z.z., ktorá by mala nahrádzať rozhodovanie správnych orgánov, ale má preskúmvaciu, resp. kontrolnú funkciu vo vzťahu k správnym orgánom, či teda správne orgány postupovali v konaní v súlade s predpismi procesného a hmotného práva.

Podľa názoru krajského súdu vady v konaní, ktoré sa vyskytli, spôsobili nezákonnosť rozhodnutia žalovaného (§ 250j ods. 2 pís. e) O.s.p.). Ďalej krajský súd poukázal na ustanovenie § 33 ods. 1 správneho poriadku, v ktorom sú upravené zásady úzkej súčinnosti správnych orgánov s účastníkmi konania. Konštatoval, že jednou z najdôležitejších alebo najobvyklejších foriem súčinnosti účastníkov konania so správnym orgánom je vyjadrenie sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré súvisia so získavaním

podkladov pre rozhodnutie. Účastník konania má právo vyjadrovať sa k podkladom rozhodnutia v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým fázam i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Účastníci sa môžu vyjadriť k voľbe jednotlivých dôkazných prostriedkov, k pravosti listiny a správnosti jej obsahu, hodnovernosti svedka a presnosti jeho výpovede, nepresnostiam alebo neúplnostiam v zápisniciach vyhotovených v priebehu konania.

Vzhľadom aj na uvedené skutočnosti, keď žalovaný posudzoval námietky proti výpisu z ROEP ako námietky po lehote, na rozdiel od prvostupňového správneho orgánu, mal dať príležitosť žalobkyni k tejto skutočnosti sa vyjadriť pred vydaním samotného rozhodnutia a tieto skutočnosti, ktoré žalobkyňa namieta v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu, podľa názoru krajského súdu žalovaný mohol a mal vyriešiť už v rámci svojho konania. Zároveň krajský súd zdôraznil, že z predloženej doručenky, ktorú žalovaný predložil vyplýva, že výpis z návrhu z ROEP nebol doručovaný žalobkyni postupom podľa § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. do vlastných rúk. Vzhľadom na uvedené skutočnosti došlo teda k zrušeniu rozhodnutia žalovaného správneho orgánu postupom podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p.

Záverom krajský súd uviedol, že v ďalšom konaní žalovaný správny orgán dá príležitosť vyjadriť sa k veci zo strany žalobkyne, najmä k doručovaniu výpisu návrhu ROEP, v súvislosti s pochybnosťami, ktoré žalobkyňa uviedla v žalobe, keď predložila súdu fotokópiu výpisu návrhu ROEP zo 14. februára 2011 a tiež bude potrebné, aby sa vysporiadal s tvrdením, že žalobkyňa neprevzala výpis z ROEP, resp. návrh výpisu z ROEP v roku 2010 a že tento prevzala jej dcéra. Uvedené je potrebné prešetriť pripojením si spisového materiálu týkajúceho sa konania o obnove evidencie pozemkov podľa zákona č. 180/1995 Z.z.

O trovách konania krajský súd rozhodol s poukazom na úspech žalobkyne v konaní, preto mala pri aplikácii ust. § 250k ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania v celkovej výške 554,51 Eur, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 70,- Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 484,51 Eur.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne.

Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že dôvody zrušenia rozhodnutia považuje za neopodstatnené, nakoľko žalobkyňa v žalobe nenamietala porušenie zásady aktívnej účasti. Krajský súd sa namiesto žalobných dôvodov uvedených v žalobe zaoberal tvrdeniami uvedenými v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Uvedeným postupom podľa žalovaného krajský súd prekročil svoju právomoc, keď preskúmaval rozhodnutie správneho orgánu nad rámec žalobných dôvodov, čím konal aj v rozpore so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedeným v rozsudku sp. zn. 8Sžo/204/2010 z 22. júna 2011, z ktorého vyplýva, že súd je viazaný žalobnými dôvodmi (okrem postupu podľa § 250j ods. 3 O.s.p.), cit.: „Iba námietku odvolateľa, že krajský súd preskúmaval zákonnosť jeho rozhodnutia nad rámec žaloby, keď sa zaoberal doručením rozhodnutia, čo nik nenamietal, ani sa táto otázka netýkala účastníkov tohto konania, považoval odvolací súd za dôvodnú. Táto skutočnosť však nemá vplyv na záver, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je z ostatných dôvodov vecne správne.“ Žalovaný nemohol v odvolacom konaní nijako zohľadniť nové skutočnosti uvádzané v žalobe (t.j. údajné doručenie výpisu z návrhu ROEP dcére žalobkyne dňa 11. októbra 2010 a údajné doručenie výpisu z návrhu ROEP žalobkyni dňa 14. februára 2011), nakoľko v tom čase tieto tvrdenia nepoznal, a teda ani nemohol skúmať ich pravdivosť. Žalovanému ďalej nie je zrejmé, ako je podľa názoru krajského súdu možné skúmať pravdivosť tvrdení, ktoré nie sú správneho orgánu známe. Naopak, doručenie výpisu dňa 11. októbra 2010 bolo riadne vydokladované doručenkou. To, že obsahom zásielky bol výpis z návrhu ROEP nikto z účastníkov súdneho konania nespochybňuje. Žalovaný mohol rozhodnúť len na základe skutočností, ktoré mu boli známe a v súlade s tým bol podľa žalovaného skutkový stav posúdený úplne a presne, ako to vyplýva z listín nachádzajúcich sa v spise.

Žalovaný ďalej uviedol, že pochybil a správne žalobkyni mal dať možnosť vyjadriť sa k podkladom konania v zmysle zásady aktívnej súčinnosti (§ 33 ods. 2 správneho poriadku), avšak žalobkyňa nenamietala toto pochybenie správneho orgánu, preto nemohol krajský súd toto pochybenie zohľadňovať, ako to vyplýva z vyššie uvedenej judikatúry. Žalobkyňa namietala len nedostatočné a nesprávne zistenie skutkového stavu.

Ďalej žalovaný poznamenal, že ak aj nebol výpis z ROEP žalobkyni riadne doručený, nemohla žalobkyňa podať námietku proti návrhu ROEP a žalovaný by opäť mohol vydať len rozhodnutie o zrušení prvostupňového rozhodnutia. Žalovanému tiež nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru že zásielka nebola doručená do vlastných rúk. Súd toto tvrdenie nijako neodôvodnil, a ani nepodložil konkrétnymi dôkazmi. Doručovanie výpisov z návrhu ROEP sa často vykonáva osobne, nie poštou, čo bol evidentne aj tento prípad (chýba pečiatka pošty). Zo skutočnosti, že bola použitá doručenka bez poznámky „do vlastných rúk“ nemožno vyvodzovať, že k takémuto doručeniu nedošlo. Tvrdenie žalobkyne o tom, že výpis bol doručený jej dcére (p. G. S. U.) nemohol žalovaný nijako zohľadniť, nakoľko o tomto tvrdení nevedel a na doručenke je uvedené iba meno p. B. U..

III.

K podanému odvolaniu sa žalobkyňa písomne nevyjadřila.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. Co-7/2012/Ha zo 17. augusta 2012, ktorým ako odvolací orgán zrušil rozhodnutie Správy katastra Námestovo č. 275/2011/3/KR/C501/12 z 1. júna 2012 o zamietnutí návrhu žalobkyne, nakoľko predmetný návrh nezodpovedal ustanoveniu § 12 zákona č. 185/1995 Z.z. Po podaní odvolania žalobkyňou, právny predchodca žalovaného vo svojom rozhodnutí napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodu, že pri oneskorenej námietke nie je ani dôvod vydávať rozhodnutie.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1 <. veta prvá O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 <., <. O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 <. O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k

predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné:

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 <. a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 <. O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 <. O.s.p.).

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo je známe, výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v správe spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia spolu s výpisom z návrhu registra doručí účastníkovi výzvu na zaplatenie príspevku na finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2 <. a <.. Neznámych vlastníkov a vlastníkov, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, zastupuje fond alebo správca, ak ide o lesné pozemky; komisia doručí fondu alebo správcovi výpis z návrhu registra.

Podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 180/1995 Z.z., námietky spolu s ich odôvodnením možno podať komisii do 30 dní odo dňa doručenia výpisu z návrhu registra, ak ide o účastníkov konania, ktorým sa výpis doručuje.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z., námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správnenému orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z.z., na námietky podané po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2 a na námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie, komisia neprihliadne. Komisia o tejto skutočnosti písomne informuje toho, kto námietku podal.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu

veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1 <., <., < správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 46 < správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

K prvej odvolacej námietke žalovaného odvolací súd uvádza, že v danom prípade nedošlo k preskúmvaniu rozhodnutia krajským súdom nad rámec žalobných dôvodov, nakoľko krajský súd v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. prihliadal na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, čo mu umožňuje predmetné ustanovenie a to z úradnej povinnosti, v danom prípade pri skúmaní zásady úzkej súčinnosti správneho orgánu so žalobkyňou ako účastníčkou konania (§ 33 ods. 1 správneho poriadku).

V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s krajským súdom, že žalovaný mal dať žalobkyni príležitosť vyjadriť sa ku skutočnosti oneskoreného podania námietok proti výpisu z návrhu ROEP pred vydaním samotného rozhodnutia, na čo neprihliadal prvostupňový správny orgán a pre ktorý dôvod bolo zrušené jeho rozhodnutie, čo uznal aj samotný žalovaný v podanom odvolaní. Taktiež bolo potrebné dať možnosť žalobkyni vyjadriť sa k ďalším pochybnostiam a rozporom súvisiacim s doručovaním návrhu z výpisu ROEP z 3. augusta 2010, ktorého doručenie spochybnila žalobkyňa, k fotokópii návrhu z výpisu ROEP zo 14. februára 2011, ktorý žalobkyňa predložila, na základe čoho jej bol tento výpis vydaný, ako aj k chýbajúcemu stanovisku komisie ROEP, ktoré malo byť podkladom napadnutého rozhodnutia tak, ako to uviedol krajský súd. Ďalšie odvolacie námietky žalovaného sú preto v tomto štádiu konania bezpredmetné. Až po riadnom zistení skutkového stavu a odstránení všetkých vyššie uvedených pochybností mal žalovaný vo veci rozhodnúť.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stabilizovanú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej, cit. „Ak účastník správneho konania nebol vypočutý ku skutočnostiam tvoriacim predmet správneho konania a správny orgán ani inými dôkazmi nezistil skutočný stav veci, je to dôvod na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a vrátenie veci na ďalšie konanie.“ (rozhodnutie zverejnené pod č. R 68/1998).

Odvolací súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci. Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, s poukazom na závery uvedené vyššie, odvolací súd považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné. Odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 < veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c < veta prvá O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni náhradu trov tohto konania nepriznal, nakoľko o náhradu trov konania nepožiadala a v súvislosti s odvolacím konaním jej ani žiadne

trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 <. veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. <. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.